

Markedspris uden at anvende Loven til prisregulerende Foranstaltninger i egentlig Forstand. Alligevel vil vi ikke kunne give Lovforslaget vor Stemme ud fra ganske den samme Betragtning, som jeg gjorde gældende, da Lovforslaget sidst behandlede i dette Ting, og som mine Meningsfæller i Landstinget har gjort gældende. Vi kan ikke anse det for rigtigt, at et Forhold, der er fæstnet og betrygget i saa høj Grad, som Tilfældet er gennem Lovgivningen paa dette vigtige Omraade, opgives og overlades til Administrationens frie Skøn. Vi mener, at det ikke er forsvarligt at give Afkald paa Rigsdagens Medvirken i denne Sag. Naar den frie Guldudmøntning ophører, og naar Guldprisen skal sættes ikke til den bestemte Pris, som er fastsat i Loven, men fastsættes efter et Skøn, maa Rigsdagens Medbestemmelsesret sikres under den ene eller den anden Form; vi har henstillet, at det skete enten gennem en Delegation eller gennem Samtykke fra begge Tings Finansudvalg. Denne Medvirken fra Rigsdagens Side paa dette vigtige Omraade kan vi ikke give Afkald paa, og vi anser det ikke for forsvarligt, set fra Rigsdagens Synspunkt, at give Afkald derpaa. Derfor ser vi os ikke i Stand til at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Jeg er enig med den ærede Ordfører (Povlsen) i, at Bestemmelsen om Nationalbankens Fritagelse for at betale Guld efter den lovbestemte Pris vil være illusorisk i det Øjeblik, da Møntens Forpligtelse til at præge Guld atter indtræder, og at der derfor ikke er noget betænkeligt ved Forskellen mellem de to Datoer i Lovforslagets § 1, men i øvrigt er jeg ogsaa enig med den ærede Ordfører i, at Resolutionerne naturligt faar den samme Varighed, saa at de begge ophører ved det Tidspunkt, som er fastsat for Møntens Forpligtelse til at præge Guld.

Overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) kan jeg henvise til de Bemærkninger, jeg fremførte, da Sagen sidst behandlede her i Folketinget. Det ærede Medlem erkender aabent, at han ingen Indvending har at gøre mod Sagens Realitet. Det ærede Medlem erkender ligeledes aabent, at han føler sig betrygget ved de Meddelelser, jeg har givet om, at det ikke er Regeringens Hensigt at benytte Loven til positive Prisreguleringsforanstaltninger. Den Betænkelighed, som derefter

er tilbage hos ham, kan jeg kun betegne som værende en rent politisk, overfor hvilken jeg anser det for min Pligt at holde min Pande højt. Naar det ærede Medlem paa sin Side ikke er i Stand til at paa-vise noget Punkt, paa hvilket det kunde befrygtes, at Regeringen vilde misbruge den Bemyndigelse, der her gives, ser jeg ikke nogen Grund for det ærede Medlem til at fastholde sin Passivitet overfor Sagens Gen-nemførelse. Tilsvarende Foranstaltninger er gennemførte i Sverige med Enstemmighed og i Løbet af en Dag; tilsvarende Foranstaltninger vil ligeledes blive gennemført med Enstemmighed i Norge, og Sagen burde efter mit Skøn have været gennemført med den samme Enstemmighed her, thi det er dog maaske lidt af en Fejltagelse, naar det ærede Parti, for hvilket det ærede Medlem fra Æbeltoft er Ordfører, mener, at det fralægger sig Ansvaret for en saadan Sags Gang ved at sige: Stemmer ikke. Det ærede Parti gør ved at sige: Stemmer ikke, hvad der staaer i Partiets Magt for at kompromittere en Foranstaltning som denne. Derfor vil det ærede Parti have Ansvaret; ganske vist er det min Opfattelse, at dette Ansvaret vil ikke faa nogen som helst Betydning, thi jeg tvivler ikke om, at Befolkningen som Helhed vil være fuldkommen klar over Forsvarligheden af denne Foranstaltning.

N. Neergaard: Den højtærede Minister tager meget fejl, naar han tror, at en Erklæring fra en Minister om, at han efter sit bedste Skøn vil handle saadan og saadan, kan være en Betyggelse, som kan ligestilles med, at Rigsdagen faar Lejlighed til at anvende sit selvstændige Skøn med Hensyn til, hvorvidt der ligger en regulerende Foranstaltning i en Ansættelse af Guldprisen. Det er dette Rigsdagens selvstændige Skøn, som mit Parti og jeg mener, at vi hverken vil eller har Ret til at give Afkald paa. Den højtærede Ministers Udtalelse om, at vi ved vor Holdning kompromitterer Foranstaltningen, forstaar jeg aldeles ikke; vi har jo udtrykkeligt erkendt — og det har vi netop gjort under Hensyn til, at vi ikke paa nogen Maade vilde skade med Hensyn til Udlandets Opfattelse af denne Foranstaltning —, at vi ikke har nogen Indvending at gøre mod Lovens Realitet; et andet Spørgsmaal er det, hvorvidt dens Anvendelse skal overlades alene til Administrationen, eller om Rigsdagen skal have sin Haand med i den. Jeg ser ikke, at der i den fra vort Syns-